

SELMECBÁNYAI HIRLAP

Egy évre 10 korona. Félévre 5 korona. Negyedévre 2 korona 50 fillér.

— Egyes szám ára 20 fillér. —

Hirdetések megállapodás szerint számítanak.

— Nyilrtér díja soronként 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

DR. PAULOVICS ISTVAN

Az expedíciót s hirdetésekkel illeto reklamációk a lapkezelő

Joerges Agost özvegye és fia

céghez intézendők,

hova az összes penzküldemények is küldendők.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Összeomlás.

A Narev, a Visztula és a Bug folyóék félkörében ami erősségük volt az oroszoknak: a hatalmas várak, amelyeket, sok milliónyi költséggel, évtizedeken át emeltek és erősítettek, hogy szilárd alapjai legyenek az orosz támadó szándéknak és védőbástyáik a visszavonuló seregeknek — mint kárvárak omlanak össze a német, a magyar és az osztrák diadalmas seregek előtt. Ámulva nézi az egész világ ezt a halhatatlan, óriás esatát, melyhez fogható nem vívta még emberek. Ellenségünk táborában dermedtség uralkodik. Anyira rajta felejtik szemüket az orosz harctér eseményein, annyira megriadva várják, mi történik ottan, hogy szinte megfélekednek a maguk háborújáról.

Valóban megdöbbenő is, ami az orosz harctéren végbemegey. A világ legnagyobb katonai hatalmassága, mely 17 milliónyi hadsereggel rendelkezett, négyhónapja úgy-

szólván naponként vereséget szenved, futva-fut a mi seregeink elől, amelyek három oldalról, nagy félkörbe fogva, kergetik maguk előtt, puszítják, irtják a sorait. Az egykor rettegett orosz hatalom meg van törve.

Egy évvel ezelőtt még réme volt Európának. Ha Oroszország valamit kimondott, alig mert ellene valaki felszólalni. Hiszen: Oroszország szava mögött ott állott a világ legnagyobb hadserege. És ma, egy év után, tehetetlenül vergődik az óriás. A hatalmas, a gonosz Góliátot, Isten segítségével, földrestujtotta a fiatal Dávid. Sokáig tartott a viadal: egy egész esztendő át. Ez alatt az idő alatt szászor fenyegette Németországot és a monarchiát az a veszedelem, hogy eltapossa az orosz óriás. De vezéreink bölcsessége, katonáink vitésége megállította a rohamát s okossággal, szívóssággal, önfeláldozással mindig lemorzsolta egy-egy darabot Oroszország túlságos erejéből. A háború elején legalább háromszor anyui orosz katona volt, mint német, magyar és

osztrák. Ma már egészen más az arány, bár nem egyenlítődik ki még egészen. Még mindig több az orosz katona, mint a miénk, de nem olyan sok, hogy okosságunk és vitézségünk el ne bánhatja vele.

Ezt az eredményt akkor látjuk meg legjobban, ha visszatekintünk az elmúlt év adataira. A háború első napjától; 1914. augusztus 1-től, 1915. augusztus 1-ig sike-reinket a következő számok mutatják: zszákmány: 1,917,261 fogoly, 7000 ágyú, 24000 gépfegyver; hódított terület: Belgiumból 29.000, Franciaországból 21.000, Oroszországból 130.000, összesen 180.000 négyzetkilométer.

De az ellenségek vesztesége sokkal nagyobb, mint alogy ezek a számok mutatják. Hiszen a foglyokon kívül halottjaik és sebesülteik is vannak. Ha egyszerű számítással kétszerannyinak vesszük a sebesülteket és a halottakat, mint amennyi a foglyok száma, megállapíthatjuk, hogy Oroszország eddig több, mint ötmillió embert vesztett; fegyvert és hadiszert pedig annyit,

Pletyka.

1. — Na, elfeledte már? Úgy-e mondtam, hogy nem pusztul bele. Most egy kis szöke asszony jár vele.

2. — Most egy kis szöke asszony jár vele: Kicsit hervadtas, kicsit már kövér, De a karjuk, az mindig ésszerű...

3. — Hallom, férjhez mész, igaz? Hát ez a híres „örökszerzemel”? Korszóra mennék, nem tartasz velem?

4. — Korszóra mennék, nem tartasz velem? Mert te boldog vagy, én is az vagyok. Az a hitvány!... Örülj, hogy elhagyott!

5. — A harmadik: — Most sápadt a legény... A negyedik: — Ah! Miulat és szeret, Nem érdemelte egy csepp könnyedot.

6. — S az én lelkeemben felgyullad a tűz, Az én arcamon átálesap a vér: — Oh, didelt legény százszor ez a hst, Amelyen útra hallottam nevét!

Alba Nevis.

A bunda.

A nyolctagú huszárpatrull portyázás közben egy piszkos kis rutén faluba kvártélyozta be magát éjszakára. Mikor a főhadnagy másnap reggel szétnézett közöttük, majdnem hanyatt esett a csodálkozástól: a káplár vadonatúj bundában feszített az istálló előtt. Amolyan térdigérő parasztbunda volt, — fehér báránybőrből, fekete szegélyvel — amelyet a módosabb rutének viselnek télviz idején. A főhadnagynak sehogyse ment a fejébe, hogy a káplára mi módon került a bunda; helyesebben: mi módon jutott a káplár a pompás báránybőr-bundához. Hiszen — tűnődött — nem lehet éraris, mert amióta itt kóborognak a Kárpátok között, nem kaptak új ruhát; venni meg nem vehette, mert nincs miből. Odaszólt a káplárnak:

— Hej, te Héjja! Honnan szerezted ezt a gyönyörű bundát?

A káplár haptákba vágta magát, rántott a jobb vállán és hunyorított hozzá a fél szemével:

— Jelentem alásan, úgy került...

— Hogy, te vörösördög?

— Hát volt... oszt enyém lett.

A főhadnagy még mindig nem értette a birtokserének ilyen rejtelmes magyarázatát.

— Vettek?

— Nem én.

— Kaptad?

— Nem.

— Loptad?

— Mentsem Isten! — hártotta el magáról a gyanúsítást.

— Hát mondd már, hogy jutottál hozzá?

— Rekrváltam! — kanyarította ki a káplár a nagy szót. Nehéz volt; látszott, hogy amint kijött belőle, egyszerre megkönnyebbült.

— Hallod-e, Héjja, nem tudnál nekem is egy ilyet rekrválni?

— De tudnék, jelentem alásan. Van ennek párja még!

— Biztosan?

— Biztosan! — És összecsapta sarkantyúját. Keményen szalutált, sarkonfordult és eltűnt az istálló sötétjében. Tíz perc muiva már ügetett az hegyoldal felé, teljes fegyverzetben: kardja a nyeregkápához csatolva, karabélyja a nyakában.

A főhadnagynak gyanús volt a dolog, meg kíváncsi is volt, vajjon hogy rekrvál... a Héjja, hát észrevétlen utána lovagolt. Az nyugodtan ügetett a hegyoldalon, fel a tetőig, ahonnan szép lassan leereszkedett a szomszédos falu határába. Mielőtt a szélső házakat elérte volna, megállt és tekintetét körüljártatta a tájon. Szép, hófehér vidék volt, egy széles medence, körös-körül a hegyek meredek bástyáival. A káplár figyelte. Egy lélek nem volt az egész környéken. Egyszerre egy magányos férfi jött ki a szélső ház mögül és át akart menni az országúton. Idősebb rutén paraszt volt, térdigérő, fehér báránybőr-bundában.

— Halt! — kiáltotta a káplár.

A paraszt megállott.

hogy azt ennek a háborúnak a folyamán többé már nem pótolhatja.

Ilyen roppant eredményekkel s a háború második évének első hónapjában arattott világháború diadalokai körülbelül meg van pecsételve a világháború sorsa. De még nincs vége a háborúnak. Még sok kitarásra, önfeláldozásra, okosságra és hősiességre van szükség, hogy az elért eredményeket megtarthassuk s a döntő befejezésig újakkal gyarapíthassuk. De, isteni akarat és emberi számítás szerint, ügyszólván bizonyosra vehető, hogy ellenségeink ebben a világháborúban már nem győzhetnek. Adjunk hálát érte a Mindenhatónak, a harcoló hősöknek és nagyszerű önfeláldozást tanúsító szövetségeseinknek.

A középosztály küzdelme.

Ebben a világháborúban, amelynek a szörnyűségei minden ideget, minden érzelmet megérintenek s nem hagyak semmi emberi vonakozást érintenél, a középosztály szenved a legtöbbit.

Senki sem kell magyarázni, hogy a háború a legcsekélyebbre csökkentette le a pénz vásárlásra való képességet s hogy a legmagasabbra emelte az emberi megélhetéshez szükséges minden anyagok a forgalmi értékét. Ebben az értékesítőben és értékelkedési malomban öröklődik most az egész magyar középosztály, mely a megélhetés nehéz problémájával éppoly hallatlan küzdelmet vív meg mindennap, mint a harcúterén küzdő vitéz hadsereg. Vértelen, fegyvertelen, puska-pórtól mentes ez a harc, de épen úgy megvannak

— Gyere ide, te csues!

A paraszt csak áll, bámulta a huszárt, látzott, hogy nem érti, mi akar.

A káplár most kirántotta a kardját, megarkányozta a lovát és teljes galoppban atakozott a paraszt felé. Az rémülten emelte fel a kezét, jajveszkelni kezdett és térdreerogyott a feje száguldó vörösrődög előtt. De a huszárnak eszé ágában se volt bántani. Mikor melléje ért, szép komótosan visszadugta a kardot a hüvelyébe, leszállott a lóról és jelekkel megparancsolta a ruténnek, hogy vesse le a bundát. Az reszkette engedelmességet. A káplár odacsatolta a zsákmanyt a nyereghez, aztán szembeállott a paraszttal és jobbról is, balról is egy-egy hatalmas pofont mért a képre.

— Most mehetsz! — mondotta neki.

Szaladt a rutén, ahogy a lába birta és eltűnt a házak között.

A főhadnagy a sűrű bokrok közül nézte a különös birtokeserőt.

— Jött a huszár és átadta a bundát:

— Jelentem alásan, elhozhat!

A főhadnagy odalépett hozzá, egészen közel és keményen a szemébe nézett:

— Te, hűjja, hogy nekilovagoltál, azt még értem; hogy lenyúltad róla a bundát, azt is értem; de miért adtál neki két pofont a végén?

A káplár nagyot nyelt:

— Nehogy azt merje hinni, jelentem alásan, hogy igazságitalanság történt velem!

A főhadnagy erre már nem tudta, mit feleljen; kivét a tárcájából egy százkoronást és megparancsolta, hogy a káplár ezt azonnal vigye a parasztnak — fájdalomdíjúl.

Franyó Zoltán.

a maga borzalmai, mint annak a küzdelemnek, melyben fegyverek ropognak, ágyúk dörögnek, kardok villognak.

Ma minden középosztálybeli családban megtelepedett a szükség, a nélkülözés. Igazán rejtély, hogy azok a tisztviselők, akiket sorsuk nem cserélt túl a IX. fizetési osztály határán, miként tudják naponként elintézni a legnagyobb kérdést: a megélhetés kérdését.

A sok gond között, amely a kormányra nehezedik, nem az utolsó, hogy ennek a középosztálynak a háborúban vert se miként gyógyítható be. Tudatában volt a kormány annak, hogy Magyarország, ép és egészséges középosztály nélkül, nem oldhatja meg a reá váró feladatokat; hogy ennek a középosztálynak, ha súlyos sebeketől gyógyultan is, de mégis épen, egészségesen kell kikerülnie a világháború bajaiából: azért sietett újabb megint a segítségére s pótlékkal iparkodott a megélhetése nehézségeit megkönnyíteni. Jól tudta és tudja a kormány, hogy a középosztály a legerősebb biztosítója a magyarságnak, ez az államalkotó, államfenntartó elem, melyet nem lehet helyettesíteni új képződésekkel, sem valami külföldi behozattal, amire mindig hajlandó volt a magyar.

De — szomorúan látjuk! — míg az állam a legmesszebb menő módon gondoskodik a maga tisztviselőiről, addig, különösen a felekezetenél alkalmazott tisztviselők, a felekezeti tanárok megélhetésével senki sem törődik. Az az állami tisztviselő megkapja a rendes fizetési osztályának megfelelő lakáspénzt, kap fajtaleköt, tantümet, családi pótlékot, drágasági pótlékot, föl van utelve a községi pótladó fizetése alól, szóval megkapja mindazt, amire rászolgált, ami kijár neki. S a nem állami alkalmazott, a felekezeti tanár? Ha az állami tisztviselő, a mostani súlyos időkben, összességében a felekezeti nyomorogó, nélkülözni kénytelen. Itt, Selmecebányán, például a felekezeti tanárok nem kapnak annyi lakáspénzt, amennyi a fizetési rendosztályuknak megfelelően járna nekik: a VII. fiz. fokozatban levő tanár 960 K lakáspénz helyett 780, a VIII. fizetési fokozatban levő 780 K helyett 600 K lakáspénzt kap; fizeti a rettenetes nagy községi pótlékot, viszont nem kap fajradonságot, tantümet (mert a 8—10 K vizsgadíjat csak nem lehet ennek számítani?!), drágasági pótléka a holdban van, a családi pótlék pedig még a legmerészebb álmát is meghaladja. Úgynevezett személyi pótlékában 1906. július elseje óta részesül, kerek harmaddal évre az állami tanárok személyi pótlékának a megadása után.

Pedig őket is sújtják a nehéz viszonyok, ők is szenvedik a türelhetlen drágaságot, ők is olyan államalkotó és nemzetfenntartó erői a hazának, mint az állami tisztviselők; nem tudjuk tehát megérteni, miért szenvednek minden téren rövidegséget, miért kell súlyosabban éreznük az élet terhét, mint az állami tisztviselőknek. Könnyű, kérő szavak pusztába kiáltó szó, mely elhangzik, de nem figyel rá senki sem.

Századok óta, amióta egy-két lélekben nemes, az emberrelésre magát hivatotnak érző ember tanítani kezdett és ezt kenyérkeresetté fejlesztette: az emberiség mindig rosszul bánt a tanítóval s még ha munkáját értékelte is, sohasem fizette meg. Hivatásához méltó javadalmazást sohasem adott nekik.

Meg vagyunk azonban győződve róla, hogy ahogy van, úgy nem maradhat. Ha azt akarjuk, hogy a jobb elem, a kiválóság, a hűbőség és a lelkeség sorakozzék a felekezeti tanári pályára, meg kell adnunk ennek a pályának a maga tisztességét, az életgondoktól való mentességet, becsületet s teljesíteniük a tanárság régi, csöppet sem túlhajtott kívánságát.

A hatósági liszt beszerzésének legcsekélyebb módja.

Már többször jelentettük, hogy mily nagy gondot okoz a városoknak a lakosság liszt szükségletének egy évre való biztosítása. Nem is lehet ezen csodálkozni, ha meggondoljuk, hogy a közgazdászai tisztviselőket, akiket máskor a saját háztartásuk lisztigényeinek az ellátása sem érdekelt, most egyszerre a gabonakereskedő és a lisztelárusító helyzetébe kell betanulnani s egy egész város közönségének az ellátásáról gondoskodni.

Azonban bármily szokatlan is ez az újabb közgazdászai feladat, okkal-móddal igen simán és szípen meg lehet annak felelni, amint arra már több példát tudunk. Így pl. Nagy Ferenc dr. miskolci polgármester nagyon ügyesen oldotta meg a lisztellátás kérdését, szerződve a borsód—miskolci gőzmalommal, legutóbb pedig Czobory Károly szakolcai polgármester, aki a budapesti Lajta-gőzmalom kedvező ajánlatának az elfogadásával biztosította városának a lisztellátást való zavartalan ellátást.

Amint ismeretes, kormányrendelet értelmében a városok engedélyt nyertek arra, hogy az ellátandó lakosság lisztigényeinek arányában gabonát vásároljanak és megőröltesek. Amennyiben a város nem rendelkezik elég tőkével a gabonának készpénzzel leendő megvásárlására, vagy nincsen alkalmas szervezete ahhoz, hogy a gabonát minőségileg átvegye, beraktározza és a megromlás veszélyének kiküldülésére szakszerűen kezelje, mindaddig, amíg megőrölhető, a legelőnyösebb, ha, minden gond félretételével, valamely nagy teljesítőképességi malomra ruházza át a város a kormánytól nyert gabonavásárlási engedélyt s ez esetben a malom, mint a város megbízottja szerepel. A malom a gabonát megveszi, árt ki-fizeti, átveszi, szakszerűen beraktározza és gondozza és a szükséges mértén successive megőrli a miniszteri rendelet adta kereteken belül és szállítja a város közönségének ellátására szükséges lisztet, melynek vételára mindig az áru megérkezése után, a rendeletileg megállapított maximális áronk fizetendő.

A malom a városok helyett az örlés céljából beszerzendő gabonáért a mindenkor állárrendelet szerint megállapított és az illető szállítmányra érvényes maximális áratk fizeti és e finanszírozás körül még esetleg egyéb engedményeket is biztosít a megbízó városoknak.

Nem csekély előnyzámba mehet az a körülmény, hogy a város, amidőn gabonavásárlási engedélyt egy nagy teljesítőképességi malomra ruházza át, mentesíti magát nemcsak a gabona megvásárlásához szükséges számtalévő pénzösszeg előteremtésével járó gondtól, hanem egyben a nagy gondját annak, hogy a gabona átvételéhez szükséges fizásokat, taktaróanyagot stb. beszerzésén, esetleges zsák- és ponyvakölcsönjű fizetése révén sokszoros nehézségek leküzdésével rendeltetési helyére juttassa.

Ha a város egy nagy malomnál biztosítja lisztigényeinek és a malom időközönként előzetesen informálja, hogy a városnak mily mennyiségű lisztre van hónapról-hónpra szüksége, módot nyújt a malomnak arra, hogy ezt, a tényleges szükségletnek megfelelő gabonamennyiséget successive szerzhesse be a város részére, ami azt a nagy előnyt nyújtja a városnak, hogy a gabona beszerzésével járó árckockázatot a minimumra csökkent.

Amennyiben a városok részéről a miniszterium révén beszerzett gabonavásárlási engedély speciális feltételhez kötve nincs és ameny-

a népfőlkélségi igazolványi lapba bevezetett adatok alapján — jelentésük be.

Nagyobb városban tartózkodó pályázók a folyamódvány aláírásánál pontos lakcímét is tüntesse fel.

A folyamódványhoz csatolandó:

a) illetőségi bizonyítvány, b) katonai kinevezési és kilépti (elbocsátási) okmány, c) egy a járási tisztviselő (polgármester) által kiállított bizonyítvány az illető feddhetlenségéről és d) egy hivatalos (hivatalosan megerősített) bizonyítvány a polgári állásról (foglalkozásról). E két utóbbi esetleg egybe is foglalható.

Azon volt egyévi önkéntesek, kik a tartalékos tiszti vizsgát sikerrel tették le, az annak idején nyert vizsga jegyzőkönyv kivonatát is csatolják. Végül azok a folyamódok, akik a népfőlkélségi tiszti (zászlósi) rendfokozatra pályáznak, a folyamódványhoz még egy kötelezőt is csatoljanak a következők szöveg szerint:

Kötelező.

En alulírott, becsületszavamra kijelentem, hogy jelenleg semmiféle titkos társulathoz nem tartozom, sem addig, míg a népfőlkélségi kötelekben állok, ilyenbe belépni nem fogok.

Kelt.....

P. H. Aláírás.

E kötelező sajátkezü aláírása hivatalosan igazoltatandó.

A pályázók, — amennyiben az előírt követelményeknek megfelelnek, — a honvédelmi miniszter által kinevezésre előjegyztettek, és pedig: a) a volt tisztek (tisztszelők) a legutóbb viselt rendfokozatba,

b) a volt tiszt- (tisztszelő) jelölt népfőlkélségi hadnagyokká (hasonáltsuakká) és

c) azon volt egyévi önkéntesek, kik a tartalékos tiszti vizsgát letették, népfőlkélségi zászlósokká.

A kinevezésre előjegyztettségbe vett pályázók az előjegyzés megtörténetéről és arról, hogy milyen rendfokozatba jegeztettek elő, az illető népfőlkélségi parancsnokság által részükre kiszolgáltatandó igazolvány után értesülnek.

Azok a pályázók, kik az említett rendfokozatokba bármely okból nem vétettek előjegyztetésbe, erről ugyancsak az illető népfőlkélségi parancsnokság által, a folyamódványukhoz csatolt katonai okmányok visszaadása mellett, minden indoklás nélkül értesítettnek.

Népfőlkélségi tényleges szolgálatra való bevonulás alkalmával az előjegyztettek azon rendfokozatban vétetnek állományba, mely rendfokozatba való kinevezésre előjegyztetésbe vettek, ellenben az előjegyztetésbe nem vett volt tisztek (tisztszelők) és az előjegyztetésbe nem vett tiszt- (tisztszelő) jelöltek mint népfőlkélségi őrmesterek (hasonáltsuakká) vétetnek állományba.

Az igényjogosult pályázóknak tehát érdekükben áll, hogy előjegyzésbe vételüket mielőbb kérelmezze.

Azok, akik a népfőlkélségi bemutató szemléln alkalmatlannak találtnak annak idején népfőlkélségi tényleges szolgálatra bevonulni nem tartoznak. Kinevezésük tehát elmarad.

Azok a népfőlkélségi kötelezett orvosok, kik katonára (honvéd) orvosi rendfokozatban nem szolgáltak, illetőleg katonai kiképzetésben még nem részesültek, népfőlkélségi segédorvossá való előjegyztetésbe vételüket, illetve kinevezésüket a fentebbi határozványok szerint szintén kérelmezhetik. Ezek előjegyztetésük esetén mint népfőlkélségi segédorvosok vétetnek állományba.

A népfőlkélsére kötelezett gyógyszerészek, állatorvosok, mérnökök, építészek és építőmest-

terek, akik katonai (haditengerészeti vagy honvéd) tisztviselőik nem voltak, illetve katonai kiképzetésben még nem részesültek, szak tudásuknak megfelelő szolgálatra való beosztásukat, illetve előjegyzésbe vételüket eskik akkor kérhetik, ha a már megejtett népfőlkélségi bemutató szemléln népfőlkélségi jegeztetés szolgálatra „nem alkalmas” osztályozást nyertek. A vonatkozó folyamódvány, — melyhez a képtelenségnek megfelelő oklevél másolata, valamint a népfőlkélségi bemutató szemléln bizottság határozatával ellátott népfőlkélségi igazolványi lap másolata csatolandó, — közvetlenül azon es. és kir. katonai parancsnoksághoz (Militári Kommando-hoz) nyújtandó be, melynek területén folyamódók tartózkodnak.

Olyan volt tisztek (tisztszelők) és volt katonai (haditengerészeti vagy honvéd) tisztviselőik, kik rendfokozatukról becsületigyi (fegyelmi) eljárás kikerülése céljából leküszöntek, vagy rendfokozatukról becsületigyi tanácsi (fegyelmi bizottsági) határozat folytán elvesztették, népfőlkélségi tiszti (zászlósi) illetve, tisztviselői kinevezésre való előjegyzésnél csak az esetben jöhetnek figyelembe, ha érdemességüket rehabilitálási eljárás alapján, vagy tisztviselőket illetőleg pedig a tényállás előző tisztázása alapján a honvédelmi miniszter által megállapítottat.

Tájékoztató közöltetik, hogy a volt altisztek (beleértve azon volt egyévi önkénteseket is, kik a tartalékos tiszti vizsgát annak idején nem tették le), szolgálatra való bevonulásuk után előjáró parancsnokságuk javaslata alapján népfőlkélségi hadnagyokká és szükséghez képest kinevezhetők, ha arcvonalbeli altiszti minőségben teljesítendő szolgálatuk alatt szakparancsnokságok vagy alkalmasságukat és különös érdemességüket beigazolták.

Budapest, 1915. évi augusztus 6.

Bárá Hazai Samu s. k.
m. kir. honvédelmi miniszter.

HIRDETÉSEK.

Jókarban levő használt

ZONGORA

jutányosan eladó. Ára 300 K
Bővebbet a kiadóhivatalban.

Orvosok mint kitűnő, köhöges elleni szer ajánlják a

KAISER

mell-karamellit a három fenyővel.

Millió ember használja a

Köhöges

rekedttség, katarus, elnyálkásodás, hörghurut, fájós nyak, valamint meghűlés elkerülése ellen.

6100 közi. hitel orvosi és magánosok bizonyítványai a biztos eredményt igazolják. Igen egészséges és jóízű bonbonok. Csomagban 20 és 40 fill. Dobozban 60 fill. Kapható: Márkus M. cukrászdájában, Mikovényi A. és Margótsy J. örökös győgytáráiban **Selmecbányán**, Walko J. K. és Szentistványi A. **Gölnicbányán**.

Árverési hirdetmény.

Néhai özv. Czibula Györgyné szül. Uliha Zsuzsanna hagyatékához tartozó Selmecbányán, a Katzenbühelen 38. IV. szám alatt fekvő ház és kert Baán Elemér selmecbányai királyi közjegyző előtt 1914. évi szeptember hó 4. napján délelőtt 9 órákor, annak iródájában megtartandó nyilvános árverésen a legelőbb igérnök eladtni fog.

Kiküldési ár 1618-52 K, de az ingatlan becsáron alul is eladatik.

Árverés megkezdése előtt bánatpénzűl 162 K leteendő.

Selmecbánya, 1915. évi augusztus hó 21-én.

Baán Elemér
kir. közjegyző.

Bükka

(elsőrendű hasábfu)

két méter, a Honvédszoborrig csállítva, 18 K, továbbá csállítva 18 K, a mellékutácsba 20 K.

WEISZ ADOLF, TÓPATAK.

Megrendelhető Joerges Á. özv. és fiánál.

ELEMI

iskolai előkészítést,

magánúton, elvállal

Csányi Klarissza
okl. óvónő.

A Deák Ferenc-utca 12. szám alatt levő

fodrász- és borbélyüzletünk,

bár férjem hadbavonult, továbbra is nyitva marad. Pontos kiszolgálás. Hajmunkakészítés. Tisztelet vendégeink és ismerőseink becses pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel

Marek Gyuláné.

Jókarban levő

Zongora,
elköltözés miatt, eladó

özv. Tuka Antalné

Alsó Rózsa-utca 73. sz.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tanuljanak a leányok!

A sok hadbavonult és elesett férftnek kell helyettesíteniük. Tanítónői, óvónői és gimnáziumi vizsgákra felelősséggel előkészítenk és levizsgáztatok.

Beiratkozás szeptemberben
lakásomon: Selmecbánya,
Rózsa-utca 71. szám.

BENCSIK GERGELYÉ
okleveles tanárnő.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX